

Bola to zábavná úloha. Deti utekali popod okná po gánku – tak sa na dedine hovorí chodníku popri dome, ohradenému zábradlím. Odtiaľ mala starká najlepšie výhľad na svoj kvetinový záhon.

„Pod', niečo ti ukážem!“ dievča potiahlo bratranca za ruku k dreveným vrátam.

Prekročili vysoký prah a ocitli sa v tmavej miestnosti plnej všakovakých vecí. Police pri stenách boli zapratané nádobami, fľašami, hrncami, krabicami, košíkmi, vreckami. Všade boli pavučiny. Na povalu viedol vřzgajúci drevený rebrík a uprostred stropu visela holá žiarovka.

„Vieš, kde sme?“ spýtala sa dievčina, aj keď tušila, že to bratranec sotva bude vedieť. „Starkí to volajú sypanec. Je to sklad na pšeničné zrno,“ vysvetlila.

Chlapec sa poobzeral a bolo mu jasné, že tu vajíčko nebude.

„Sem sa sliedky nedostanú. Musíme hľadať inde.“

„Nie sme tu kvôli vajcu, chcem ti ukázať niečo iné. Dívaj sa!“